

Πρώτη εβδομάδα στο νέο σχολείο για 4 παιδιά από την Ουκρανία

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκπαίδευση / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Ενα κορίτσι και τρία αγόρια κατέφθασαν με τις οικογένειές τους προ ημερών στην Αθήνα κι εγγράφηκαν εδώ και μία εβδομάδα στο Ειδικό Γυμνάσιο Κωφών και Βαρήκων στην Αργυρούπολη – Πώς τους υποδέχθηκαν οι συμμαθητές τους και οι εκπαιδευτικοί και τι τους διηγήθηκαν στη νοηματική από όσα πέρασαν πίσω στην πατρίδα τους

Στους διαδρόμους του Ειδικού Γυμνασίου - Λυκείου Κωφών - Βαρήκων στην Αργυρούπολη γίνονται πυρετώδεις διεργασίες για να αποδοθεί σωστά στη νοηματική η ορολογία της Επανάστασης του '21, ενόψει της σχολικής γιορτής. Οι μόνοι που δεν συμμετέχουν στις συνεννοήσεις είναι οι μαθητές στον πρώτο όροφο που συναποτελούν την τάξη υποδοχής. Με το ξέσπασμα του πολέμου στην Ουκρανία, οι 35 μαθητές του σχολείου ενημερώθηκαν για τα τεκταινόμενα και εξέφρασαν με τον δικό τους τρόπο τις σκέψεις τους.

«Ειρήνη» φώναξαν με τα τετράδιά τους στο γήπεδο μπάσκετ και με τις σχολικές τους τσάντες, από κάτω, σχημάτισαν το σήμα της. Μερικές εβδομάδες αργότερα, είδαν τις εικόνες από την τηλεόραση να παίρνουν σάρκα και οστά, όταν το κατώφλι του σχολείου τους πέρασαν πέντε συνομήλικοί τους Ουκρανοί: ο 16χρονος Βλαντ με τον 12χρονο αδερφό του Αντριαν, ο 19χρονος Ντιμίτρι με τη 13χρονη αδερφή του Αλίνα και ο επτάχρονος Ντανίλ, ο πιο τυχερός της παρέας, καθώς τον περίμενε στο νηπιαγωγείο η εξαδέλφη του που ζει ήδη εδώ, η πεντάχρονη Σοφία.

Μέσα στην τάξη υποδοχής έρχονται η ουκρανή διερμηνέας Γκάνα και ο έλληνας διερμηνέας Στράτος, οι οποίοι αναλαμβάνουν να αποκωδικοποιούν από τα

ελληνικά προφορικά, στην ελληνική νοηματική, από εκεί στην ουκρανική και τούμπαλιν.

Αφού ξεμπερδεύουμε με τις συστάσεις, χαμογελάμε ο ένας στον άλλον με τα μάτια καθώς όλοι φοράμε μάσκες. Ο Ντιμίτρι είναι ο πιο σκυθρωπός της παρέας, ίσως γιατί λόγω ηλικίας είναι σε θέση να αντιλαμβάνεται περισσότερα. Το πρώτο που ζητάω είναι να μου περιγράψουν τι άφησαν πίσω και πώς ήταν το ταξίδι.

Η Αλίνα σηκώνει πρώτη τα χέρια για να σχηματίσει στον αέρα μεταξύ μας την αρχή της κουβέντας. «Δεν είδαμε εικόνες, μαθαίναμε όμως ότι έρχεται προς τα εμάς. Το Σωματείο Κωφών εκεί μας ενημέρωνε συνεχώς, μας έλεγαν «φύγετε, φύγετε όσο μπορείτε να προλάβετε». Μετά έγιναν οι βομβαρδισμοί, εμείς προλάβαμε και φύγαμε και ήρθαμε Ελλάδα. Το Χάρκοβο στα βόρεια ήταν το πιο επικίνδυνο μέρος, γι' αυτό φύγαμε πιο νωρίς. Το ταξίδι με το αυτοκίνητο για Ελλάδα κράτησε περίπου έξι μέρες». Όπως μου εξηγεί η Γκάννα, τα παιδιά δεν έφτασαν ταυτόχρονα, πρώτοι ήρθαν στις 29 Φεβρουαρίου οι Βλαντ και Αντριαν από το Ντονέτσκ και στις 6 Μαρτίου η Αλίνα με τον Ντιμίτρι από το Χάρκοβο.

«Είμαστε πολύ χαρούμενοι»

Στην επόμενη ερώτηση, αν βλέπουν ότι μπορεί και να κάνουν φίλους εδώ, ζωηρεύει ο μικρός της παρέας. «Ναι, είμαστε πολύ χαρούμενοι», γνέφει με τα χεράκια του, «έχουμε επικοινωνία με τα άλλα παιδιά εδώ και αυτό μας δίνει μια ανακούφιση». Τους ρωτάω αν είναι αλήθεια αυτό που έμαθα, ότι είναι άσοι στα σπορ, και είναι η σειρά της Αλίνα να χαμογελάσει, ενώ τα μάτια της λάμπουν όταν με ενημερώνει ότι ο πολυτιμότερος παίκτης της τάξης είναι ο αδερφός της που λατρεύει το ποδόσφαιρο και έχει ήδη εγγραφεί με τον νέο του φίλο και διπλανό στο θρανίο Αλμάμε από την Γκάμπια σε Αθλητικό Σύλλογο Κωφών. Αγαπημένο μάθημα όλων η Γυμναστική, εκεί που η γλώσσα επικοινωνίας είναι κοινή και τα παιδιά δεν έχουν ανάγκη από μεσάζοντες.

Η Αλίνα μού δείχνει τον χάρτη και η Γκάννα εξηγεί ότι της αρέσει πολύ και η Γεωγραφία, ενώ προσθέτει πως όταν επιστρέφει σπίτι, λέει στη μητέρα της όλα όσα έμαθε και εκείνη την ενημερώνει για τις εξελίξεις στον πόλεμο. Όλοι έχουν αφήσει πίσω γιαγιάδες και παππούδες.

Ο Βλαντ ανησυχεί για τους φίλους του που βρίσκονται διασκορπισμένοι στην Ευρώπη, με όλα τα παιδιά να εύχονται ειρήνη άμεσα ώστε να μπορέσουν να επιστρέψουν στα σπίτια τους.

Αποχαιρετώ τους μαθητές και επισκέπτομαι το γραφείο του διευθυντή. «Αυτό που είδατε ήταν μια τάξη υποδοχής. Τη φτιάξαμε για να εδραιώσουμε κάποιες βασικές

έννοιες. Αυτές οι τάξεις έχουν ως βασικό στόχο τη διδασκαλία της ελληνικής νοηματικής ώστε να αποκτήσουν όλοι ένα κοινό λεξιλόγιο και να προχωρήσουμε έπειτα σε γραφή και ανάγνωση», σημειώνει ο Γιώργος Αντζακας.

Στην έξοδο, η ψυχολόγος αναφέρει πόσο έξυπνοι είναι οι νέοι μαθητές και πόσο καλά τους υποδέχτηκαν οι συμμαθητές τους, καταλήγοντας: «Τα παιδιά κάπως βρίσκουν πάντα έναν τρόπο να επικοινωνούν».

Πηγή: [in.gr](https://www.in.gr)